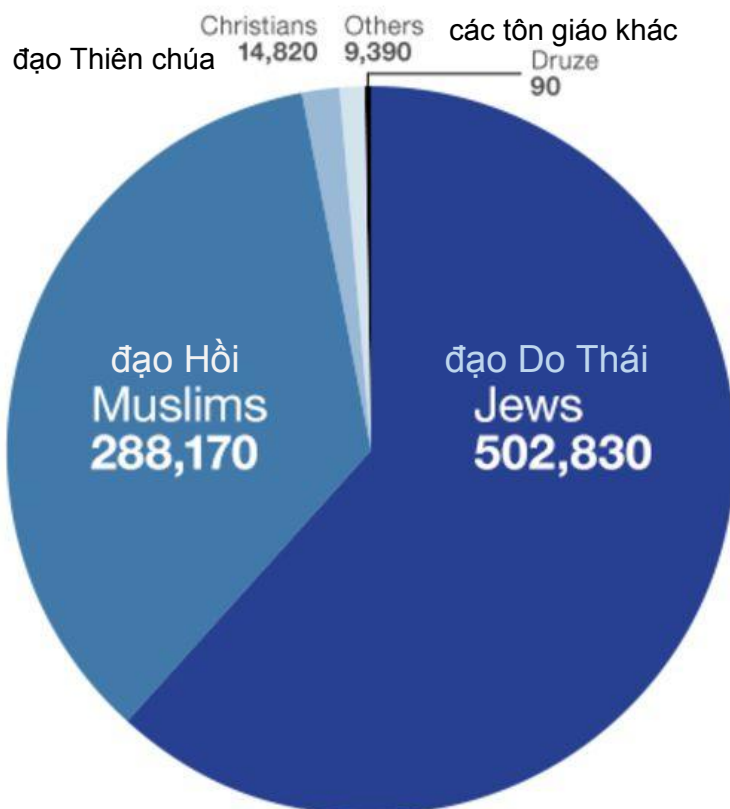

What makes Jerusalem so holy? (Part 3)

Điều gì làm cho Jerusalem linh thiêng đến vậy? (Phần 3)

Thành phần tôn giáo tại Jerusalem
Religious composition of Jerusalem

Source: Central Bureau of Statistics, 2012

The **ultra-Orthodox community** constitutes about a third of Jerusalem's Jewish population, and as such wields plenty of power over local life. Ultra-Orthodox society is very closed and insulated against the outside world. The men dress in traditional 19th Century religious garb and devote their lives to Torah study, while the women are required to dress very modestly and are mainly responsible for childrearing and supporting the household. It is strongly frowned upon for a woman to draw attention by placing herself in the public spotlight.

Cộng đồng cực-Chính thống gồm khoảng một phần ba người Do Thái ở Jerusalem, và như vậy họ nắm giữ nhiều quyền lực hơn trong đời sống tại địa phương. Xã hội cực-Chính thống rất khép kín và cách biệt chống lại thế giới bên ngoài. Những người đàn ông trong trang phục truyền thống tôn giáo thế kỷ 19 và cống hiến cả cuộc sống của họ cho việc nghiên cứu Thánh kinh Do Thái, trong khi những người phụ nữ được yêu cầu ăn mặc rất khiêm nhường, chủ yếu chịu trách nhiệm nuôi con và nội trợ. Rất là khó coi khi một người phụ nữ thu hút sự chú ý bằng cách đặt mình nổi bật trước công chúng.

A street in the Old City. Phố xá trong khu phố cổ

The city today is a vibrant mosaic of both ancient and modern. From the Old City walls overlooking dusty souks to the state-of-the-art light rail rushing past the upscale shops and five-star hotels of the Mamilla promenade, Jerusalem's ethnic landscape reflects the diversity of its population.

Despite its charm, Jerusalem is also a source of bitter disputes. It is a divided city, part Arab, part Jewish, and its ownership is still fought over, as ever. Both Israel and the Palestinians claim it as the capital of their nations. Israel captured East Jerusalem in the 1967 war and later annexed it, but the international community does not recognise this sovereignty.

According to Israel's Central Bureau of Statistics, Jerusalem is Israel's largest city, but also one of the poorest, with higher unemployment rates than the national average.

There are a lot of issues that come with living in Jerusalem, and many of its residents feel the voices of their communities are not being heard.

Thành phố ngày nay là một bức tranh ghép sôi động của cả cổ xưa và hiện đại. Từ các bức tường thành phố cũ nhìn ra những khu chợ đầy bụi bặm đến đường ray ánh sáng hiện đại chạy qua các cửa hàng cao cấp và những khách sạn năm sao của lối đi dạo Mamilla, cảnh quan sắc tộc của Jerusalem phản ánh sự đa dạng về dân cư.

Bất chấp sự quyền rũ của nó, Jerusalem cũng là một nguồn tranh chấp cay đắng. Nó là một thành phố bị chia cắt, một phần người Arab, một phần Do Thái, và quyền sở hữu nó vẫn còn được chiến đấu hơn bao giờ hết.

Cả Israel và Palestine đều coi đó là thủ đô của các quốc gia của họ. Israel chiếm được Đông Jerusalem trong cuộc chiến năm 1967 và sau đó sáp nhập nó, nhưng cộng đồng quốc tế không công nhận chủ quyền này.

Theo Cục Thống kê Trung ương Israel, Jerusalem là thành phố lớn nhất của Israel, nhưng cũng là một trong những thành phố nghèo nhất, tỷ lệ thất nghiệp cao hơn mức trung bình của cả nước.

Có rất nhiều vấn đề đi kèm với cuộc sống ở Jerusalem, và nhiều cư dân của nó cảm thấy tiếng nói của cộng đồng của họ không được ai nghe.

There is **another sector of Jerusalem** society battling to have its voice heard, but most of its population won't even be voting. The vast majority of the Palestinians of East Jerusalem are not Israeli citizens and therefore cannot vote in national elections. But they are officially residents of the city, and as such have the right to vote in local elections. However, most of them will be boycotting the polls out of protest against the Israeli occupation and what they say is discrimination against their community by local government.

Có một **mảng khác trong xã hội Jerusalem** đang chiến đấu để tiếng nói của nó phải được nghe, nhưng hầu hết dân cư ở đó thậm chí còn không được đi bỏ phiếu. Đại đa số người Palestine ở Đông Jerusalem không phải là công dân Israel và do đó không thể đi bỏ phiếu trong các cuộc bầu cử quốc gia. Song họ lại là những cư dân chính thức của thành phố, và vì vậy có quyền bỏ phiếu trong các cuộc bầu cử địa phương. Tuy nhiên, hầu hết trong số họ sẽ tẩy chay các cuộc thăm dò nào không chống lại sự chiếm đóng của Israel và những gì họ coi là phân biệt đối xử của chính quyền địa phương chống lại cộng đồng của họ.

*The Old City souk just inside Damascus Gate.
Chợ ở Khu phố cổ ngay bên trong Cổng Damascus*

It is complained that living conditions are much worse on the eastern side of the city than on the western, mostly Jewish, side, and longs for a day when the Palestinians will be able to govern themselves in a state of their own. Many secular people complain that the city is becoming too religious, and resent the encroachment of ultra-Orthodox families on their neighbourhoods. Large numbers of secular residents have been leaving for more liberal places like Tel Aviv.

But Dor Sirkovich, a shopkeeper I met, determines to stay. His pub serves non-kosher food and is open on the Jewish Sabbath (Shabbat), therefore serving only the city's non-religious public. Shabbat in Jerusalem means almost everything is closed down from Friday afternoon to Saturday evening.

He wishes there was more entertainment spots like his, more places open on Shabbat, and less religious power over city life. He hopes that the city's religious and non-religious population can find a way to live together in harmony, and to that end is even planning to open up a kosher restaurant, right next to his non-kosher pub, so that both groups can have common ground to connect and interact.

For now, the city remains divided, along a lot of different political, religious and ideological lines. It remains to be seen if a new local council can make any significant change in one of the most loved and contested cities in the world

Có những lời phàn nàn rằng cùng trong thành phố mà điều kiện sống ở phía đông tồi tệ hơn nhiều so với ở phía tây, nơi chủ yếu là người Do thái, và trông đợi tới một ngày nào đó, khi người Palestine có thể tự cai trị trong một nhà nước của riêng họ. Nhiều người thế tục phàn nàn rằng thành phố đang trở nên nhuốm màu tôn giáo thái quá và bức tức trước sự lấn chiếm của các gia đình cực-Chính thống tại các vùng lân cận. Khá đông cư dân thế tục đã rời tới những nơi có nhiều tự do hơn như Tel Aviv.

Nhưng anh chủ quán Dor Sirkovich mà tôi gặp vẫn quyết tâm ở lại. Quán rượu của anh phục vụ thức ăn không theo kiểu Do Thái và được mở cả vào ngày nghỉ lễ Do Thái, do đó chỉ phục vụ công chúng không tôn giáo ở thành phố. Nghi ở Jerusalem tức là hầu hết mọi thứ đều đóng cửa từ chiều thứ sáu đến tối thứ bảy.

Anh ta mong muốn có nhiều nơi giải trí như quán của anh, nhiều nơi mở cửa trong dịp lễ Do Thái, và ít quyền lực tôn giáo hơn trùm lên cuộc sống thành thị. Anh hy vọng rằng dân cư tôn giáo và phi tôn giáo của thành phố có thể tìm ra cách sống chung với nhau trong sự hòa hợp, và để đạt tới kết thúc đó anh còn có kế hoạch mở một nhà hàng ăn kiểu Do Thái, ngay bên cạnh quán không theo kiểu đó của mình, để cả hai nhóm khách có thể có một khoảnh đất chung cho kết nối và tương tác.

Hiện tại, thành phố vẫn bị chia cắt, cùng với nhiều dòng chính trị, tôn giáo và tư tưởng khác nhau. Nó vẫn còn được thấy nếu một hội đồng địa phương mới có thể tạo nên thay đổi nào có ý nghĩa tại một trong những thành phố được yêu thích và tranh cãi nhiều nhất trên thế giới.

Streets of the West Jerusalem. Phố xá tại vùng Tây Jerusalem

*A.H.A. giới thiệu
(theo the BBC's Erica Chernofsky)*